

fordi en Bunke Provinsbanker er i meget høj Grad afhængig af de store Banker her i København. Det var ud fra det Synspunkt, at jeg — og jeg tror, det ogsaa gjaldt mine Meningsfæller — stemte for Garantiloven. Jeg vil gerne slaa det fast ogsaa her: Sparernes Interesse kommer i sidste Række. Spørgsmaalet om, hvilke Ulykker der kan affødes, hvis der ikke træffes en Ordning, er det afgørende. Men selvfølgelig, naar vi komme ind paa, hvilke Veje man skal gaa, maa det indrømmes, at man vanskelig kan gaa nogen anden Vej i Hovedtrækkene end den, der her tilsigtes. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Nykøbing paa Falster (Valdemar Olsen) i hans Syn paa den Maade, hvorpaa man nærmere bør ordne Forholdene, og jeg henstiller de Tanker, som han i saa Henseende har fremsat, til villig Overvejelse.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) talte om den Garantitegning, der fandt Sted ude paa Sjælland kort efter Katastrofen, og benyttede i Gaar i Aftenmødet den Udtalelse, at det nærmest var Blaar i Øjnene. Jeg vil her til tillade mig at bemærke, at det er i hvert Fald ikke Blaar i Øjnene, naar adskillige Borgere i sjællandske Købstæder have tegnet sig for Bidrag. Naar de have gjort det, er det i Erkendelse af, at dette Spørgsmaal om at faa denne Sag ordnet paa en tilfredsstillende og forsvarlig Maade interesserer ikke alene Landet, men ogsaa Byen, og det er vel ud fra de samme Synspunkter, at Mænd i København ogsaa have tegnet sig for Bidrag som Garanter. Man har i Byerne haft Forstaaelsen af, at det var store Ulykker, der vilde afstedkommes, hvis det ikke blev muligt at finde en Ordning. Jeg er enig med ærede Medlemmer, der have udtalt sig imod, at man lader de 5 københavnske Hovedbanker vise Velgørenhed, som det er foreslaaet ved dette Lovforslag. Det forekommer mig at være rent ud nedværdigende for Lovgivningsmagten at tage imod et saadant Tilbud, der ikke koster de paagældende Banker en rød Øre. Jeg ønsker ikke at staa med Huen i Haanden for de Herrer Bankmænd, fordi de sige: Vi ville laane eder 5 Mill. Kr. til 3 pCt., det er det, vi selv give. Jeg tror, at denne Velgørenhed, der her reklameres med, vil blive brugt til fremdeles at holde den i Forvejen høje Diskonto oppe paa en urimelig Højde, saa at de Mennesker, som ere daarligt stillede og ere nødte til at gaa til Bankerne for at laane Penge, blive

udsugede i højere Grad, end Tilfældet ellers vilde være blevet.

Man kan sige, at det er et Skraaplan, Lovgivningsmagten her er kommen ind paa. Det er sikkert rigtigt. Der er Konsekvenser, og jeg vil tillade mig at understrege, at Konsekvenserne maa blive, at naar man skrider ind i Tilfælde som disse, naar man yder Statsgaranti og Statsstøtte dels til Bankerne og dels nu her, maa Staten gribe regulerende ind i alle Forhold i vort Samfund, hvor der bringes Ulykke over Dele af Befolkningen, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem fra Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) i, at man kan ikke undslaa sig for at yde Støtte til de arbejdsløse, enten direkte Støtte eller, hvad vi og ogsaa Arbejderne selv anse for det bedste, Adgang til Arbejde og til et saadant Udbytte af dette, at Arbejderne kunne føre en menneskelig Tilværelse derfor. De Herrer maa altsaa vide, at disse Konsekvenser komme de til at tage i Fremtiden, naar de gennemføre Love af den Beskafenhed som den her foreliggende.

I Stedet for at gaa til de Herrer Bankmænd og anmode dem om et Laan, mener jeg, at Staten bør yde Sparekassen et Laan. Det bliver Staten, der kommer til at hæfte alligevel, og det kan vel ikke knibe saa svært med Pengene, naar den højtærede Regering i disse Dage har præsenteret os et Forslag, der kræver 42 Mill. Kr. til nye Befæstningsanlæg. Jeg ønsker i hvert Fald hellere at laane de sjællandske Landboere disse Penge fremfor at anvende dem til Fæstningsbyggeri, og vi kunde jo bruge en anden Del af dem til Fremme af de offentlige Arbejder, der ere vedtagne. I det hele kunne vi, som Tiden er, finde en helt anderledes fornuftig Anvendelse for disse 42 Mill. Kr. end den, der er foreslaaet af Regeringen.

Det er med ikke ringe Beklagelse, at jeg har set den Stilling, som Andelsbevægelsens forskellige Grene have indtaget til den foreliggende Sag. Jeg tillod mig ved en tidligere Lejlighed i Vinter i denne Sal at rette en Henvendelse til Repræsentanter for Andelsbevægelsen om, at man her burde træde hjælpende til i Erkendelse af, at Andelsbevægelsen er bygget paa Solidaritetsfølelse, og da det ærede Medlem fra Sæby (Anders Nielsen) jo er en af dem, der staa forrest i Rækken indenfor Andelsbevægelsen, kan jeg ikke andet end sige til ham, at jeg beklager, at Andelsbevægelsen og specielt Jyderne ikke her have vist den rette Forstaaelse af deres Pligt overfor deres nødlidende og